

ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนใน โรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร*

STUDY ON TEACHER'S ETHICAL BEHAVIORS IN MAINSTREAMING SCHOOLS SAIMAI DISTRICT UNDER BANGKOK METROPOLITAN.

สุรศักดิ์ สี่ลูกวัด*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของครูผู้สอนและ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากครูผู้สอนจำนวน 364 คน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนวัดหนองใหญ่ โรงเรียนวัดราษฎร์นิยมธรรม โรงเรียนซอยแอนเนกซ์ และ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie and Mogan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของ จำนวนประชากร 364 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 187 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมที่มีต่อศิษย์ ที่มีต่อตนเอง ที่มีต่อวิชาชีพ และมีต่อสังคม

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ พฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ ที่มีต่อตนเอง ที่มีต่ออาชีพ ที่มีต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอน ที่มีเพศต่างกัน โดยรวมและ รายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ วุฒิการศึกษา โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน และรายด้าน พบว่า พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมที่มีต่อศิษย์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีประสบการณ์ การทำงานต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ ต่อตนเอง ต่ออาชีพและต่อสังคม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : พฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม, โรงเรียนเรียนร่วม, การศึกษาพิเศษ

ABSTRACT

This thesis examines (1) the ethical and moral behaviors of schools in Saimai district, Bangkok (2) the comparison of ethical and moral behaviors of teachers, and work experience. The sample group random sampling from the total of 4 schools and 364 teachers. Four schools which are Ritthiyawannalai School, WatNongyai School, WatRajniyomtham and Soi Annex School (2). Sample size has been selected through Krejcie and Morgan (1970, 607 - 610) with confidence rate at 95% of the 364 population a sample group of 187 subjects were chosen through simple random sampling.

The instrument of research was a questionnaire on ethics of the teachers in the mainstreaming schools within the Saimai district under the Bangkok Metropolitan. The questionnaires cover the evaluation of 4 ethical behavioral aspects which are ethical behaviors towards students, ethical behaviors towards self, ethical behaviors to occupation, and ethical behaviors towards society.

Findings are as follows :

1. The ethical behavior in teachers in Saimai district under Bangkok Metropolitan has a high overall in all aspects of ethical behavior towards students, ethical behaviors towards self, ethical behaviors towards occupation, and ethical behaviors towards society.
2. The comparison of ethical behaviors amongs the genders Metropolitan found no significant differences in ethical behaviors towards students, ethical behaviors towards self, ethical behaviors towards occupation, and ethical behaviors towards society.
3. The comparison of ethical behaviors amongs the educational degrees of teachers in mainstreaming schools Metropolitan found no significant differences in ethical behaviors towards self, ethical behaviors towards occupation, and ethical behaviors towards society. There is a significant .05 difference in the ethical behaviors towards students.
4. The comparison of ethical behaviors amongs the experience of teachers in mainstreaming schools Metropolitan found no significant differences in ethical behaviors towards self, ethical behaviors towards occupation, ethical behaviors towards society, and ethical behaviors towards students.

Keywords : Moral behaviors, Inclusive Education.

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเล็งเห็นถึงความสำคัญกับการศึกษา โดยทรงเน้นให้การศึกษาเป็นบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนาคนซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าสูงสุดในการพัฒนาประเทศ ให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรมและสามารถนำหลักวิชาการมาใช้อย่างมีเหตุผลสอดคล้องกับภูมิสังคมและบริบทของประเทศไทย ครูคือหนึ่งในบุคลากรหลักของการศึกษา เป็นแม่พิมพ์แบบอย่างของผู้เรียนที่จะได้รับการถ่ายทอดทั้งวิชาความรู้ และทักษะชีวิตต่าง ๆ รวมไปถึงแบบอย่างความประพฤติด้านคุณธรรมจริยธรรมอีกด้วย นอกจากครูจะมีความรู้ที่ดีแล้ว คุณธรรมก็เป็นสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ครูจะต้องมีประจำใจ เพราะไม่เพียงแต่เป็นเครื่องช่วยให้ครูทำงานได้อย่างดีแล้ว ยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้ศิษย์ด้วย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักถึงคุณธรรมที่ครูจะต้องมี จึงพระราชทานพระบรมราโชวาท เพื่อให้ครูทุกคนยึดมั่นในคุณธรรมควบคู่ไปกับความสามารถด้วย “สำหรับครูนั้น ก็ต้องทำตัวให้เป็นที่รัก เป็นที่เคารพเป็นที่เชื่อถือใจของนักเรียนเหมือนกัน ข้อแรกต้องฝึกฝนตนเองให้แตกฉานและแม่นยำชำนาญ ทั้งในวิชาความรู้และวิธีสอน เพื่อสามารถสอนวิชาทั้งปวงได้อย่างถูกต้อง กระจำชัด และครบถ้วนสมบูรณ์ อีกข้อหนึ่ง ต้องทำตัวให้ดีคือต้องมีและแสดงความเมตตา กรุณาความซื่อสัตย์ สุจริต ความสุภาพ ความเข้มแข็งและอดทนให้ปรากฏชัดเจนเคยชินเป็นปกติวิสัย นักเรียนจะได้เห็นได้เข้าใจในคุณค่าของความรู้ ในความดีและในตัวครูเองอย่างซาบซึ้งและยึดถือเอาเป็นแบบอย่างภารกิจของครู คือการให้การศึกษาที่จะได้บรรลุตามที่มุ่งหวัง” พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554, 286-302)

การศึกษาเป็นเครื่องมือหลักในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การจัดการศึกษาให้ได้ผลดีนั้นต้องอาศัยครูเป็นกำลังสำคัญ ดังนั้น ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน “วิชาชีพครู” หรือ “วิชาชีพทางการศึกษา” ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 จึงควรเป็นวิชาชีพของคนดี คนเก่งในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูเป็นอาชีพที่สังคมมีความหวังที่จะเป็นต้นแบบทางคุณธรรมจริยธรรม ยึดหลักธรรมในการครองตน และประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ การดำรงชีวิตของครูสามารถชี้นำสังคมไปในทางที่เหมาะสม ดังนั้น ครูจึงต้องฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญทั้งในวิชาความรู้และวิธีสอน ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่รักและเคารพของทุกคน มีความเมตตา กรุณา ซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน และเสียสละ เด็กจะได้เห็นและเข้าใจในคุณค่าความดี และยึดถือเป็นแบบอย่าง ส่งผลให้ภารกิจของครู คือการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2554, 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 23 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 วรรคสี่ ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2552, 3-8) นอกจากนี้มาตรา 27 ระบุว่า สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (เสาวณีเรวัตโต, 2547, 1) และพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังกล่าวถึง สิทธิคนพิการในเรื่อง ส่งเสริมความเสมอภาค การละเว้นการเลือกปฏิบัติ ระบุความคุ้มครอง การช่วยเหลือ และการให้สิทธิคนพิการ คนทุพพลภาพ และคนด้อยโอกาส เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตและส่งเสริมพัฒนาคนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้น หนึ่งในหน้าที่ของครูในการจัดการศึกษา ต้องเน้นความรู้และคุณธรรมให้เหมาะสมกับความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระราชดำรัสทางสถานีโทรทัศน์ CNN ตอนหนึ่งว่า “...การให้การศึกษาแก่คนพิการเพื่อให้ทำงานและช่วยเหลือตนเองได้จะทำให้เขาเหล่านั้นเป็นทรัพยากรมนุษย์ ที่มีค่าและช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น...” (มหาวิทยาลัยรังสิต, 2553, 90)

ปัจจุบันสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้วิถีชีวิตของคนไทยในสังคมเปลี่ยนไป การดำรงชีวิต ต้องมีการแข่งขัน เห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ขาดจริยธรรมซึ่งเป็นผลกระทบต่อความคิด ค่านิยมที่อยู่ดั้งเดิม เมื่อใดก็ตามเกิดความเสื่อมทางจริยธรรมขึ้นในสังคมก็มีการลงโทษสถานศึกษาซึ่งมีครู ทำหน้าที่ให้ความรู้ และอบรมบ่มนิสัยให้นักเรียนมีจริยธรรม คือครูต้องมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม ที่มีต่อศิษย์ ต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ และต่อสังคม เป็นต้น (พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, 2542, 1)

การจัดการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาของไทยต้องพัฒนาคนทางด้าน ร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา รวมทั้งให้มีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปด้วย รวมถึงเด็กที่ด้อยโอกาสก็มีสิทธิเท่าเทียมกันกับ เด็กปกติ กล่าวคือเด็กด้อยโอกาสอยากเรียนต้องได้เรียน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่กล่าวว่า “รัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับทุกคน ทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็กพิการหรือกลุ่มเด็กด้อยโอกาส กลุ่มต่าง ๆ” ที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในหมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 วรรคสองว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ บุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือ ด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” (สุพัชรา ชิมเจริญ, 2545, 9)

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เป็นการให้บริหารทางการศึกษากับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่าง ๆ ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ละบุคคล ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษควบคู่กันไป เพื่อความสามารถในการ ดำเนินชีวิตในสังคมโดยการพึ่งพาตนเองให้มากที่สุด และการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นปกติ (ภูฟ้า เสวกพันธ์, 2555, 14) การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเป็นไปได้หรือไม่ และจะประสบผลสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ตั้งแต่ระดับนโยบายถึงระดับปฏิบัติการ โรงเรียนในฐานะผู้ปฏิบัติการเป็นผู้ดำเนินงานในการเรียนร่วม ผู้บริหารและครูผู้สอนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ต่อการดำเนินงานดังกล่าว หากผู้บริหารไม่เข้าใจเกี่ยวกับความต้องการพิเศษทางการศึกษา ของเด็กและ ไม่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนร่วมแล้ว เป็นการยากที่โครงการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จ (ผดุง อารยะ วิทยุ, 2542, 63-64)

จากข้อมูลดังกล่าวมาเบื้องต้นทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมครูในโรงเรียนเรียนร่วม รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาพิเศษเพื่อนำมาพัฒนาให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนร่วมในประเทศไทยต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่พร้อมในด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. นำเสนอต่อผู้บริหาร และผู้ที่มีเกี่ยวข้อง ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาครูด้านคุณธรรมจริยธรรม

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษา ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

ความหมายของคุณธรรม

Good (1973, 641) ให้ความหมายของคุณธรรมไว้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คุณธรรม หมายถึง ความดีงามของลักษณะนิสัย เป็นพฤติกรรมที่ได้กระทำจนเคยชิน
2. คุณธรรม หมายถึง คุณภาพที่บุคคลได้กระทำตามความคิดและมาตรฐานของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับความประพฤติ และศีลธรรม หลักความประพฤติที่มีการฝึกอบรมให้เป็นความประพฤติของพลเมืองดีโดยเน้นที่รายบุคคลเท่ากับที่ตระหนักถึงผลทางสังคมที่จะดำรงรูปแบบของสังคมนั้น

สำเนียง วรรณทอง (2555, 7) กล่าวถึงคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง ธรรมะที่อยู่ในจิตสำนึกหรืออุปนิสัยของบุคคลเป็นคุณงามความดีที่บริสุทธิ์ ภายในตัวตน ผู้มีจิตใจที่บริสุทธิ์ในการรับรู้ ในการคิดในการทำงาน ในการพูดการประกอบอาชีพ มีธรรมะเป็นหลักยึดของจิตใจ มีจิตใจซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นเมตตาธรรมเป็นสรณะและอุดมคติ

รัชนก จันทะเรศ (2556, 29) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง ความดีงามที่เป็นผลมาจากความประพฤติปฏิบัติต่อให้เกิดสันติสุข และเป็นที่ต้องการของมนุษย์

จากความหมายของคำว่าคุณธรรมดังกล่าว สรุปได้ว่า คุณธรรมหมายถึง ธรรมประจำจิตใจของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความดีงามไว้ยึดถือปฏิบัติในทางที่ดี ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น และสังคม อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นยึดถือและปฏิบัติตาม ซึ่งคุณธรรมก็คือ สภาพคุณงามความดีภายในของแต่ละบุคคลเป็นความจริงแท้ หรือสัจธรรมที่ทำให้เกิดการประพฤติปฏิบัติตนในกรอบที่ดีงาม มีจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข มีความรักเมตตา ปราถนาดี และไม่เบียดเบียนผู้อื่น

ความหมายของจริยธรรม

Piaget (1960, 1) ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมหมายถึง ลักษณะประสพการณ์ของมนุษย์ และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือ การจัดเตรียมสังคม ในเรื่องความสนใจ และอนามัยของบุคคล และความสัมพันธ์ร่วมกันในรูปของการกระทำและสมาธิ

Kohlberg (1976, 431) ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมหมายถึง ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นกฎเกณฑ์และมาตรฐานความประพฤติดีในสังคม ซึ่งบุคคลจะพัฒนาขึ้นจนมีพฤติกรรมในสังคมและตนเองสังคมจะเป็นตัวตัดสินว่า การกระทำนั้นถูกหรือผิด โดยในแต่ละสังคมจะมีกฎเกณฑ์ในการตัดสินในสังคมนั้นแตกต่างกันไป

PhaithouneXayakhom (2012, 21) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรม หมายถึง ข้อควรประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่แสดงออกทางการประพฤติปฏิบัติที่ดีงามต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม เพื่อให้เกิดความสงบสุข ความเจริญรุ่งเรืองเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและการพัฒนาประเทศ ซึ่งสะท้อนคุณธรรมภายในให้เห็นเป็นรูปธรรม

ดนัย จันทรเจ้าฉาย (2555, 27) ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า เป็นนามธรรมที่จะช่วยจรรโลงความเป็นมนุษย์ของโลกไว้ นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงความใสสะอาด หอมสดทั้งกายและใจ ความดีงาม และความบริสุทธิ์ผุดผ่อง

จากความหมายของคำว่าจริยธรรมดังกล่าว สรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่ประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีงาม ในการอยู่ร่วมกันของสังคมเดียวกัน ทั้งนี้จริยธรรมยังเป็นกฎเกณฑ์ค่านิยมของสังคมให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget)

เพียเจต์เชื่อว่า การที่บุคคลจะมีพัฒนาการจากขั้นยอมรับกฎเกณฑ์จากผู้ที่มีความรู้เหนือตนไปสู่ขั้นการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของกฎเกณฑ์นั้น เกิดจากการที่บุคคลได้สัมผัสกับสภาวะรอบตัวที่กว้างขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง การมีบทบาทในกลุ่มเพื่อน กลุ่มคนในสังคมประกอบกับพัฒนาการทางสติปัญญาที่มีมากขึ้นตามวุฒิภาวะ สิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้บุคคลสามารถใช้สติปัญญาและประสพการณ์ของตนเองวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ จนในที่สุดก็จะได้ข้อสรุปต่าง ๆ ที่เป็นหลักการในใจของตนเอง

จากผลการวิจัยของเพียเจต์ (อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2556, 67) ได้สรุปเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมได้ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามขั้นและขั้นกับวัย คล้ายคลึงกับพัฒนาการทางเซาว์ปัญญา เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เด็กเล็กที่มีอายุระหว่าง 5-8 ขวบ จะยอมรับมาตรฐานทางจริยธรรมหรือกฎเกณฑ์จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดา มารดา ครู และเด็กที่โตกว่าเด็กจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เมื่อเด็กอายุมากขึ้นคือตั้งแต่ 9 ขวบขึ้นไป จะมีความคิดทบทวนกฎเกณฑ์คือข้อตกลงระหว่างบุคคลและผู้ที่ใช้กฎเกณฑ์จะต้องมีความร่วมมือและนับถือซึ่งกันและกัน และกฎเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้

สรุป พัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ กล่าวว่า มนุษย์ มีการพัฒนาอย่างเป็นระดับขั้นตามอายุของสติปัญญา และเมื่อมีอายุมากขึ้นมนุษย์จึงเกิดการเรียนรู้โดยสะสมประสพการณ์มากขึ้นทำให้เกิดความคิดจิตสำนึก ตามจริยธรรมของสังคมของแต่ละบุคคล ดังนั้น บุคคลจะสามารถมีความคิดทางจริยธรรมตามช่วงอายุ และเมื่อมีอายุมากขึ้นก็จะสามารถควบคุมความประพฤติตามทางจริยธรรมได้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

Kohlberg (อ้างถึงใน สุรางค์ไคว้ตระกูล, 2556, 68-72) ได้ศึกษาวิจัยพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์ แต่ได้ปรับปรุงวิธีวิจัย การวิเคราะห์ผลรวมและได้ทำการวิจัยอย่างกว้างขวางในประเทศอื่นที่มีวัฒนธรรมต่างไปจากสหรัฐอเมริกา โคลเบอร์กได้คิดวิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีระบบการให้คะแนนอย่างมีระเบียบ แบบแผน ผู้ที่จะใช้วิธีการให้คะแนนระดับพัฒนาการทางจริยธรรม จะต้องได้รับการอบรมเป็นพิเศษโดยสร้างสถานการณ์สมมติปัญหาทางจริยธรรมที่ผู้ตอบยากที่จะตัดสินใจได้ว่า “ถูก” “ผิด” “ควรทำ” หรือ “ไม่ควรทำ” อย่างเด็ดขาด เพราะขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง การตอบจะขึ้นกับวัยของผู้ตอบ เกี่ยวกับความสนใจในบทบาทของพฤติกรรมในเรื่องค่านิยม ความสำนึกในหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม ความยุติธรรมหรือหลักการที่ตนยึด จากการวิเคราะห์คำตอบของผู้ตอบวัยต่าง ๆ โคลเบอร์กได้แบ่ง พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมีทั้งหมด 6 ขั้น ดังนี้ 1) การถูกลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation) 2) กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (Instrumental Relativist Orientation) 3) ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” (Interpersonal on ordnance of “Good boy, nice girl” Orientation) 4) กฎและระเบียบ (“Law-and-order” Orientation) 5) สัญญาสังคมหรือหลักการทำตามคำมั่นสัญญา (Social Contract Orientation) 6) หลักการคุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle Orientation)

สรุป พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เชื่อว่าแต่ละบุคคลมีการพัฒนาการตามลำดับขั้น ซึ่งบุคคลแต่ละคนจะมีหรือไม่มีการพัฒนาหรือมีพัฒนาการช้าเร็วต่างกัน โดยระดับจริยธรรมของบุคคลสามารถวัดได้จากเหตุผลเชิงจริยธรรม และสามารถส่งเสริมบุคคลให้มีการพัฒนาระดับจริยธรรมสูงขึ้นได้ โดยเปิดโอกาสให้บุคคลเรียนรู้จากการตัดสินใจทางจริยธรรมร่วมกับผู้อื่นการได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกับผู้อื่นจะทำให้บุคคลที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำเรียนรู้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงขึ้นไปและเมื่อผ่านไปแล้วก็จะยากที่จะกลับขั้นเดิมอีก

ทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura)

อัลตรา เอ็บซูลิรี (2556, 86-89) กล่าวว่าแบนดูรา ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพธรรมชาติมากกว่าในห้องทดลอง โดยเน้นที่การเรียนรู้จากการลอกเลียนแบบและผลของพฤติกรรมในอดีตเนื่องจากแบนดูรามีแนวคิดว่าการเรียนรู้ของมนุษย์จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 3 ส่วนได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านตัวบุคคลซึ่งมีทั้งความคิด ความเชื่อ และความคาดหวังของบุคคล(P) 2) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (B) 3) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมหรือบุคคลรอบตัว(E) ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า ทฤษฎีของแบนดูรา จะเน้นที่การเลียนแบบพฤติกรรมทางสังคม จึงให้ความสำคัญกับตัวแบบซึ่งพฤติกรรมส่วนใหญ่ในชีวิตของบุคคลมักเกิดจากการเลียนแบบทางสังคม ดังนั้น การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีจึงควรให้ความสำคัญกับตัวแบบด้วย

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543, 2-3) ได้อธิบายถึงทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมไว้ว่า สาเหตุถึงพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของคนดีและคนเก่งว่าพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นจากสาเหตุทางจิตใจอะไร ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมเป็นทฤษฎีที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ และผลระหว่างจิตลักษณะบางประการใน 8 ด้าน ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ส่วนที่ 1 คือ ดอกและผลของต้นไม้ แสดงถึงพฤติกรรมที่น่าปรารถนา ส่วนที่ 2 คือ ลำต้น ส่วนที่ 3 คือ ราก

บุคคลจะต้องมีจิตลักษณะพื้นฐานและองค์ประกอบทางจิตใจ พื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้าน (ส่วนราก) ในปริมาณที่สูงเหมาะสมกับอายุจึงจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาจิตลักษณะทั้ง 5 ด้าน (ส่วนลำต้น) โดยจิตลักษณะทั้ง 5 นี้ จะพัฒนาไปเองโดยอัตโนมัติ ถ้าบุคคลมีความพร้อมทางจิตใจ 3 ด้าน (ส่วนราก) และอยู่ในสภาพแวดล้อมทางบ้าน โรงเรียน สังคมที่เหมาะสม นอกจากนั้นบุคคลยังมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนাজิตลักษณะบางประการใน 5 ด้านนี้ โดยวิธีการอื่น ๆ นอกจากนี้จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ด้าน (ส่วนราก) อาจเป็นสาเหตุร่วมกับจิตลักษณะ 5 ด้านที่ลำต้น

สรุปได้ว่า ทฤษฎีจริยธรรมต้นไม้ เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการจิตลักษณะเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านจริยธรรมของมนุษย์เมื่ออยู่ในประสบการณ์ต่าง ๆ ตามช่วงเวลาของการทำงาน และประสบการณ์ทางด้านสังคม จึงจำเป็นต้องอาศัยจิตลักษณะทั้ง 8 ประการ ซึ่งให้ความสัมพันธ์กันทั้งสามส่วนจากรากสู่ดอกและผลไม้บนต้น เมื่อมีสติปัญญาที่ดี สุขภาพจิตที่ดี พร้อมประกอบกับการทำงานในสังคมที่ดี ส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมที่ดีตามไปด้วย ส่งผลทำให้เกิดแรงจูงใจที่มุ่งพัฒนาทางจิตลักษณะตนเองให้สูงขึ้นสูงสุด ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของคนดี คนเก่ง เป็นพลเมืองดีของสังคม และเป็นแบบอย่างให้กับผู้อื่นได้ จึงจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ดียิ่งขึ้น

วิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยเรื่องศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวนครูผู้สอน ทั้งหมด 364 คน จาก 4 โรงเรียน ที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมได้แก่ (1) โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 182 คน (2) โรงเรียนวัดหนองใหญ่ จำนวน 72 คน (3) โรงเรียนวัดราษฎร์นิยมธรรม (พิบูลสงคราม) จำนวน 58 คน (4) โรงเรียนชอยแอนเนกซ์ (กาญจนาภิเษก 2) จำนวน 52 คน

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากครูผู้สอนจำนวน 364 คน ในทั้งหมด 4 โรงเรียน ที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie and Mogan (1970, 607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของจำนวนประชากร 364 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 187 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อตนเอง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่ออาชีพ และพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคม พบว่า พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อตนเอง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่ออาชีพ และพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อตนเอง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่ออาชีพ และพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานครโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อตนเอง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่ออาชีพ และพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคมพบว่าพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในทุกเขตได้รับนโยบาย จากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ให้ครูในโรงเรียนเรียนร่วมได้มีโอกาสเข้าร่วมอบรม สัมมนา เพื่อสร้างความตระหนักและความเข้าใจต่อการจัดการเรียนร่วม ตลอดจนการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม ของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมที่มีต่อเด็กพิเศษ เพื่อให้ครูได้มีทัศนคติและพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างแท้จริง จึงทำให้พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, 2546, 3) มาตรา 6 บัญญัติไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และแนวคิดจากจรรยาบรรณวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2550 แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, 2550, 37-56) และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2557, 168-172) ที่มุ่งเน้นครูต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด และนำเทคนิคด้านวิชาชีพมาพัฒนาความก้าวหน้าให้เป็นที่ยอมรับแก่ศิษย์ จึงเรียกได้ว่า เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อตนเอง นอกจากนี้ครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริตรับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม จึงเรียกได้ว่าเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อวิชาชีพ อีกทั้งครูจะต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้าต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ และครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะโดยพึงประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมเสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกันผลึกกำลังในการพัฒนาการศึกษาจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพรรณ บุญธรรม (2540) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่าพฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้นักเรียน ด้านความอดทน ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความสามัคคี พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติโดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างมากที่สุด ครูส่วนใหญ่ปลูกฝังจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ด้านความมีระเบียบวินัยมากที่สุด

2. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน พิจารณาโดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความเข้าใจ ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนหน้าที่ความเป็นครูต่อความเท่าเทียมกันระหว่างเด็กพิเศษ กับเด็กปกติ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2546, 3) ที่กล่าวถึง สิทธิคนพิการในเรื่องส่งเสริมความเสมอภาค การละเว้นการเลือกปฏิบัติ ระบุความคุ้มครอง การช่วยเหลือ และการให้สิทธิคนพิการ คนทุพพลภาพ และคนด้อยโอกาส เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมพัฒนาตนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้น หนึ่งในหน้าที่ของครูในการจัดการศึกษา ต้องเน้นความรู้และคุณธรรมให้เหมาะสมกับความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงทำให้พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม ที่มีเพศต่างกัน พิจารณาโดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วาสนา เชื้อหมอดู (2547) ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตนด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติตนด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ

3. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พิจารณาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันได้รับการอบรมและปลูกฝังด้านพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับคำสั่งสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (สำนักสำนักการศึกษา ที่ 323/2557, ออนไลน์) ที่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโครงการส่งเสริมพัฒนาตนเองเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับครู ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรที่ 10 หลักสูตรคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเสริมสร้างให้ครูให้มีจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน ด้วยการใช้หลักคุณธรรมจริยธรรมเป็นแนวทางในการปฏิบัติตน และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาต่างกัน จึงทำให้พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พิจารณาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ ยิ้มแย้ม (2544) ศึกษาเรื่อง การประเมินคุณธรรมครูสังกัดกรมอาชีวศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูด้านคุณธรรมของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พบว่า ครูในวิทยาลัยเทคนิคที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีคุณธรรมของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูทุกด้านไม่ต่างกัน

4. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตสายไหม สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อศิษย์ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อตนเอง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่ออาชีพและพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคมพบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประสบการณ์การทำงานของครูผู้สอนของแต่ละบุคคลย่อมได้รับการถ่ายทอดด้านคุณธรรมจริยธรรมจากรุ่นสู่รุ่น โดยได้รับนโยบายหรือคำแนะนำจากนักศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่องมาตรฐานความรู้ มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ สาระความรู้ สมรรถนะ และมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพศึกษานิเทศก์ ฉบับที่ 2 (2553) ข้อ 11 กล่าวว่า คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ประกอบด้วย (ก) สารความรู้ (1) คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนย่อมได้รับการดูแลเอาใจใส่จากนักศึกษานิเทศก์ ทำให้ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่าถ่ายทอดคุณธรรมจริยธรรมสู่ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า จึงทำให้พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของศิริวรรณ ยิ้มแย้ม (2544) ศึกษาเรื่อง การประเมินคุณธรรมครูสังกัดกรมอาชีวศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านคุณธรรมของ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พบว่า ครูในวิทยาลัยเทคนิคที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีคุณธรรมของครู ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรให้ครูเตรียมความพร้อม ในเรื่องของการเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกาย วาจา การปฏิบัติ และครูควรตรวจผลงานของนักเรียน อย่างรอบคอบและสม่ำเสมอ
2. ครูผู้สอนเด็กในโรงเรียนเรียนร่วม ควรรู้จักควบคุมและสามารถยับยั้งอารมณ์ของตนเองได้ นอกจากนี้ ครูต้องรู้จักประหยัลดดอ้อมในการใช้จ่าย เพื่อให้เป็นแบบอย่างสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษและเด็กปกติ
3. โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมควรจัดเผยแพร่ผลงานของครูเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับ โรงเรียนอื่น ๆ และเผยแพร่การค้นคว้าศึกษาข้อมูลความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ รวมทั้งครูต้องกล้าตัดสินใจ ในสิ่งที่ถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง รู้จักบริหารเวลาในการทำงานและตรงต่อเวลาในการทำงาน อยู่เสมอ
4. ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมต้องสามารถเป็นต้นแบบที่ดีแก่ชุมชนได้ และต้องเป็นแบบอย่าง ให้กับชุมชน นำความเจริญมาสู่ชุมชน ปฏิบัติตนให้เหมาะสม ระมัดระวังในการพูดและการกระทำโดย คำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณของบุคลากรทางการศึกษาดังแต่ ระดับผู้บริหารในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม
2. ควรทำการศึกษาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนปกติในโรงเรียนเรียนร่วม

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ บุญธรรม. (2540). **พฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์** ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดนัย จันทร์เจ้าฉาย. (2555). **กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว White Ocean Strategy.พิมพ์ครั้งที่ 17.** กรุงเทพฯ : ดีเอ็มจี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม:การวิจัยและพัฒนาบุคคล.พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การเรียนรู้ระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.** กรุงเทพฯ : แว่นแก้ว.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2542). **จริยธรรมของอาจารย์และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). **การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยรังสิต.(2553).**เทพรต้นวัฒนาส่องสว่างการศึกษา.กรุงเทพฯ:คิงคองแบงคอก.**
- รัชนก จันทะเรศ. (2556). **การคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณธรรมพื้นฐาน8 ประการของนักเรียนโรงเรียนตำบลกระแสน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของเขต 2. วิทยานิพนธ์** ครุศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วาสนา เชื้อหมอดู. (2547). **การปฏิบัติตนด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.** มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. (2557). **ความเป็นครู.พิมพ์ครั้งที่ 4.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศิริวรรณ ยิ้มแย้ม. (2544). **การประเมินคุณธรรมครูสังกัดกรมอาชีวศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านคุณธรรมของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย** รามคำแหง.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2557). **ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโครงการส่งเสริมพัฒนาตนเองเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพสำหรับครูผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรที่ 10 หลักสูตรคุณธรรมจริยธรรม. ค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2558, จาก** <http://www.bangkokeducation.in.th/cms/download/news/file/1119.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- _____. (2550). **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2550.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- _____. (2552). **พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พ.ศ. 2552.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

-(2553). **ประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่องมาตรฐานความรู้ มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานความรู้ สมรรถนะ และมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพศึกษานิเทศก์ ฉบับที่ 2.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2554). **คู่มือการดำเนินงานตามโครงการเสริมเสริมคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). **แนวพระราชดำริด้านการศึกษาราช ๙ รัชกาล.** กรุงเทพฯ : เอส.ซี.พรินท์แอนด์แพค.
- สำเนียง วรรณทอง. (2555). **คุณธรรมจริยธรรมที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุดรดิตถ์.** งานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สุขพัชรา ชัมเจริญ. (2545). **การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง.** กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2556). **จิตวิทยาการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณี เรวัตโต. (2547). **การศึกษาปัญหาและการปลูกฝังคุณธรรมของครูให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัครา เอิบสุขสิริ. (2556). **จิตวิทยาสำหรับครู.** กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education.** 3rd. New York : McGraw - Hill.
- Kohlberg, L. (1976). **The Development of Moral Thinking and Choice in the years 10 to 16 U.S.A.** The University of Chicago.
- Krejcie,R. V., & Morgan, D. H. (1970). **Determining sample size for research activities.** Educational and Measurement, 30, 607-610.
- Xayakhom, P. (2012). **Participatory action research to develop righteousness and ethics of the students at savan business administration college Savannakhet Province Loa People's Democratic Republic.** Education Degree in Educational Adminstration. SakonNakhonRajbhat University.
- Piaget, J. (1960). **The Moral Judgment and the Child.** 2nded. New York: collier Book,